

פרק ח

א יום הכפורים אסור באכילה ובשתיה וברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה. והמלך והפלה ירחצו את פניהם. והחיה תנעול את הסנדל, דברי רבי אליעזר, וחכמים אוסרין:

ב האוכל ככותבת הגסה כמוה וקגרעינתה, והשותה מלא לגמיו, חיב. וכל האכלין מצטרפין לככותבת. כל המשקין מצטרפין למלא לגמיו. האוכל ושותה אין מצטרפים:

ג אכל ושתה בהעלם אחד, אינו חיב אלא חטאת אחת. אכל ועשה מלאכה, חיב שתי חטאות. אכל אכלין שאינו ראוי לאכילה, ושתה משקין שאינו ראוי לשתיה, ושתה ציר או מרקס, פטור:

ד התינוקות, אין מענין אותן ביום הכפורים, אבל מחנכין אותם לפני שנה ולפני שנתיים, בשביל שיהיו רגילין במצות:

ה עברה שהריחה, מאכילין אותה עד שתשיב נפשה. חולה מאכילין אותו על פי בקיאיין. ואם אין שם בקיאיין, מאכילין אותו על פי עצמו, עד שיאמר די:

ו מי שאחזו בלמוס, מאכילין אותו אפלו דברים טמאים עד שיאזרו עיניו. מי שנשכו כלב שוטה, אין מאכילין אותו מחצר כבד שלו, ורבי מתנא בן תרש מתיר. ועוד אמר רבי מתנא בן תרש, החושש בגרונו, מטילין לו סם בתוך פיו בשבת, מפני שהוא ספק נפשות, וכל ספק נפשות דוחה את השבת:

ז מי שִׁנְפָּלָה עָלָיו מִפְּלֵת, סִפֵּק הוּא שָׁם סִפֵּק אֵינוֹ שָׁם,
סִפֵּק חַי סִפֵּק מֵת, סִפֵּק נִכְרֵי סִפֵּק יִשְׂרָאֵל, מִפְּקֻחִין
עָלָיו אֶת הַגָּל. מִצְּאוּהוּ חַי, מִפְּקֻחִין עָלָיו. וְאִם מֵת,
יִנְיחוּהוּ:

ח חֲטָאת וְאָשָׁם וְדַאי מִכִּפְּרִין. מִיתָה וְיוֹם הַכְּפוּרִים
מִכִּפְּרִין עִם הַתְּשׁוּבָה. הַתְּשׁוּבָה מִכִּפְּרֵת עַל עֲבֵרוֹת
קְלוֹת עַל עֲשֵׂה וְעַל לֹא תַעֲשֶׂה. וְעַל הַחֲמוּרוֹת הַיָּא
תּוֹלָה עַד שְׁיָבוֹא יוֹם הַכְּפוּרִים וַיִּכְפֹּר:

ט הָאוֹמֵר, אֲחַטָּא וְאָשׁוּב, אֲחַטָּא וְאָשׁוּב, אֵין מִסְפִּיקִין
בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. אֲחַטָּא וְיוֹם הַכְּפוּרִים מִכִּפֵּר, אֵין
יוֹם הַכְּפוּרִים מִכִּפֵּר. עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם, יוֹם
הַכְּפוּרִים מִכִּפֵּר. עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ, אֵין יוֹם
הַכְּפוּרִים מִכִּפֵּר, עַד שְׁיִרְצֶה אֶת חִבְרוֹ. אֶת זֶה דָּרַשׁ רַבִּי
אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה, (וַיִּקְרָא ט"ז) מִכָּל חֲטָאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ
תִטְהָרוּ, עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם, יוֹם הַכְּפוּרִים
מִכִּפֵּר. עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ, אֵין יוֹם הַכְּפוּרִים
מִכִּפֵּר, עַד שְׁיִרְצֶה אֶת חִבְרוֹ. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא,
אֲשֶׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל, לִפְנֵי מִי אַתֶּם מִטְּהָרִין, וּמִי מְטַהֵר
אֶתְכֶם, אָבִיכֶם שְׁבַשְׁמִים, שְׁנֵאמַר, (יחזקאל לו) וְזָרְקֵתִי
עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטִהַרְתֶּם. וְאוֹמֵר, (ירמיה יז)
מִקּוֹה יִשְׂרָאֵל יְיָ, מֵה מִקּוֹה מְטַהֵר אֶת הַטְּמֵאִים, אֶף
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל: